

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1CdoV/3/2025
Identifikačné číslo spisu: 6221200754
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:6221200754.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. Y., narodeného X. U. XXXX, J. U., V. XX/XX, proti žalovanému Obecnému úradu Dolná Strehová, Dolná Strehová, Hlavná 52, IČO: 00 319 295, o „návrhu na začatie konania" a „žiadosti o potvrdenie právoplatnosti", vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. VK-2C/21/2021, o „extrémnom mimoriadnom dovolaní" žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2025 sp. zn. 2CdoV/1/2025, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) uznesením z 20. februára 2025 sp. zn. 2CdoV/1/2025 zastavil dovolacie konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu najvyššieho súdu z 15. augusta 2023 sp. zn. 7Cdo/24/2023. Stalo sa tak pre nedostatok funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu (§ 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len „CSP“ - v spojení s § 438 ods. 1 CSP) a ani žiadneho iného súdu na rozhodovanie o dovolaní proti rozhodnutiu, ktorým najvyšší súd odmietol dovolanie (tu dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. augusta 2022 sp. zn. 15Co/60/2022).
2. Proti takémuto uzneseniu najvyššieho súdu podal žalobca 9. mája 2025 podanie označené ako „Extrémne mimoriadne dovolanie ...“.
3. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a dospieť k záveru, že v danom prípade tieto podmienky konania nie sú splnené.
4. Dovolaním sa totiž v tomto prípade napáda rozhodnutie (uznesenie) päťčlenného senátu najvyššieho súdu zastavujúce dovolacie konanie o dovolaní nasmerovanom proti skoršiemu rozhodnutiu (taktiež uzneseniu) najvyššieho súdu, ktorým tento odmietol dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave (ktorý jediný mal postavenie súdu odvolacieho).
5. Podľa § 419 CSP dovolaním možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. V

zmysle tohto ustanovenia môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia odvolacieho súdu, t. j. rozhodnutia vydané v rámci inštančného postupu, ktoré sú výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

6. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Na rozhodnutie o dovolaní proti rozhodnutiu najvyššieho súdu, ktorým došlo k zastaveniu dovolacieho konania o dovolaní proti inému rozhodnutiu najvyššieho súdu, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu, ale ani žiadneho iného súdu.

8. Pretože nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je nedostatok podmienky konania, ktorý nejde (nemožno) odstrániť a na tomto nemôže samozrejme nič zmeniť ani snaha dovolateľa zdôrazniť svoj pretrvávajúci záujem na pokračovaní v konaní a na korekcii postupov súdov v skoršom konaní napríklad tým, že k slovu „dovolanie“ pripojí rôzne prívlastky (ako to bolo aj v tomto prípade); najvyššiemu súdu ani tentoraz neostávalo iné, než dovolacie konanie zastaviť (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd síce v obdobných prípadoch neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP), v tejto konkrétnej veci sa však žiada urobiť výnimku a uviesť, že absencia tzv. náhradového výroku v rozhodnutí najvyššieho súdu má pôvod v zavinení zastavenia dovolacieho konania jeho iniciátorom, t. j. žalobcom (ktorému tak právo na náhradu trov nevzniklo zo zákona) a vo vytvorení práve žalobcom takej procesnej situácie, v ktorej náhradu nešlo priznať (ale ani nepriznať) ani jeho procesnému súperovi (tým, že za žalovaného bol označený len obecný úrad, teda výkonný orgán obecného zastupiteľstva a starostu obce bez vlastnej právnej subjektivity, na ktorom jeho postavení nedošlo k žiadnej zmene ani vypustením takejto definície z textu zákona - tu porovnaj § 16 ods. 1 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení účinnom do 31. marca 2010 vrátane a čl. I bod 52 v spojení s čl. IX zákona č. 102/2010 Z. z.).

10. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerov hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.